

Arrest

nr. 210 703 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 juni 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken, Mandinka te zijn en geboren te zijn te Tallinding op 30 oktober 1993. U woont echter vanaf u naar de upper basic school gaat in Banjul, daar woont u bij uw tante aan moederszijde, Wantandin J., u maakt er ook high school af, op de Muslim Senior Secondary School. Vanaf eind 2007 werkt u in het Five Star Hotel in Senegambia, eerst in het hotel zelf en later in de beveiliging. Uw vader Fafa T. heeft twee broers, Buba T. en Baba T.y. Uw oom

Buba is een handelaar in Banjul die goederen importeert, uw oom Baba is lid van de Ahamadia (Ahmadyia) religie. Uw vader is de jongste en omdat hij het financieel moeilijk heeft, hij verkoopt kleren aan kleine winkels, wanneer hij uw scholing niet meer kan betalen krijgt u financiële hulp van de familie van uw vriend Lamin. Uw vader krijgt een stuk land in Tallinding van uw grootmoeder Mandem Silla, om hem te ondersteunen. Zowel uw oom Buba, in het dorp Lammin, als uw oom Baba, in Tallinding, hebben op dat moment al eigen land gekregen van de familie. Uw oom Baba heeft er een hospitaal van de Ahamadia beweging op laten bouwen. Wanneer uw vader het land begint te bewerken en er opbrengst uit haalt, wordt uw oom Buba jaloeers, hij wilt het land voor zich. Hierdoor komt het tot een conflict. Uw vader is ongeletterd dus krijgt u de eigendomspapieren in handen, op een bepaald moment komt uw oom Buba naar uw ouderlijk huis en slaat hij uw vader op het oog, u gaat langs en vraagt uw vader naar de politie te gaan, maar deze stelt dat uw oom die toch omgekocht heeft, u stelt dan maar dat hij naar het hospitaal moet gaan. Uw oom komt de eigendomspapieren zoeken, uw vader vertelt hem dat u die niet heeft. Na uw werkdag in het hotel gaat u zelf het land bewerken, hierbij wordt u drie à vier keer bedreigd en geslagen door uw neef Kawsu, de zoon van Buba, en zijn vrienden. Buba zelf bedreigt u nooit, zelfs niet mondeling. U wordt een eerste maal aangevallen nadat u terugkomt van het trouwfeest van een vriend. U gaat nooit naar de politie, u denkt dat uw oom Buba de lokale sheriff omgekocht heeft. U probeert ook niet te bemiddelen via uw oom Baba, omdat deze een andere religie heeft. Op een bepaald moment bent u het beu en om het conflict te ontmijnen verkoopt u het land, in het geheim, voor 175 000 dalasi aan een zakenman, Omar T.. U heeft een akkoord met hem, dat u het land kan blijven bewerken alsof er niets aan de hand is. Door de stress stopt u, drie à vier weken voor u het land verlaat, met werken in het hotel. Op een zaterdag rond vijf uur in de namiddag wordt u opnieuw aangevallen door Kawsu en zijn vrienden en geslagen, u bent het beu en wanneer Kawsu wegwandelt slaat u hem in de nek en op de schouder. U vlucht weg, u neemt een minibus naar Brikama. Uw zus Fatou, die in Ibo Town woont, belt u om te stellen dat Kawsu naar het hospitaal in Banjul gebracht is, ze waarschuwt u voor de reactie van uw oom. Het is de 21ste dag van de ramadan van 2013 en u neemt in Brikama een bus naar Foni en later naar de Casamance in Senegal, u verlaat het land om bescherming tegen uw oom Buba te zoeken. In Senegal verblijft u eerst in Tamba en dan in Dakar, u reist verder via Niger, Mali en Libië naar Italië, waar u asiel aanvraagt, en drie jaar en enkele maanden verblijft. In Italië krijgt u van uw moeder te horen dat uw vader aan de stress gestorven is en vertelt uw zus Fatou u dat uw neef verlamd is door de slag. Ondertussen woont uw moeder Kassamandin J. met uw jongere broers en zussen Mariama, Nima, Fatima, Kawsu, Moustafa en Boubakar in Fadjikunda. Nadat u een derde negatieve beslissing krijgt in Italië, verlaat u het land en komt u naar België, waar u op 28 maart 2017 asiel aanvraagt. Op 15 september 2017 huwt u religieus met Maria S. die de Belgische nationaliteit heeft.

U dient geen documenten in om uw verzoek om internationale bescherming te ondersteunen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat er in uw hoofde geen vrees zoals bepaald in de Geneefse Conventie noch een reëel risico zoals bepaald in het statuut van subsidiair beschermde kan vastgesteld worden.

Doorheen uw verklaringen wordt duidelijk dat het verkrijgen van internationale bescherming niet uw eerste bezorgdheid is, maar dat u het u vooral om verblijfsdocumenten te doen is. Vooreerst is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u stelt in Italië asiel te hebben aangevraagd en hierbij dezelfde motieven ingeroepen heeft, er over geïnterviewd bent, maar tot drie maal toe een negatieve beslissing gekregen heeft (CGVS p. 11). Iets wat de geloofwaardigheid van uw ingeroepen asielmotieven op zich natuurlijk al ondermijnt. Daarbij komt dat u, in België, laattijdig bescherming aanvraagt. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij dit doet op het moment dat hij een land binnenkomt (CGVS p. 12); Voor of na asiel aanvragen? Ik was bij vriend, ik zei ik kan niet wonen in land zonder doc, dus asiel gewoon voor het tijdelijk document, je kan het tonen, iets dat je dat hebt, ja daarom, dat ik een goed

punt zei hij dus ik vroeg asiel. Ik kwam de maandag hier, iemand toonde het me. Hoe lang was u in Frankrijk? Ik bleef er nooit ik ging gewoon via Marseille Hier staat er dat u in België aankwam in november 2016, volgens uw eigen verklaring? [zie administratief dossier, Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken punt 37] Ja En u vroeg pas asiel aan in maart, dus dan was u 4-5 maanden in Oostende met die man? Zwijgt Hoe heet hij? Tim is zijn naam, hij is een goede man, iemand die ik vertrouw Maar er is een groot verschil tussen een paar dagen ergens zijn en maanden? Dat moet u toch nog weten Ja, ja, ik kan het niet me herinneren." U gaat antwoorden duidelijk uit de weg, en blijft bewust vaag over uw periode van vertrek in Italië en aankomst in België, dit is vreemd gezien u eerder stelt dat u op een zaterdag in België aankomt, en de maandag al asiel aanvraagt (CGVS p. 12), wat toch een wezenlijk verschil is tussen het aankomen in november 2016 (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken punt 37) en de aanvraag in maart 2017, zoals blijkt uit uw administratief dossier (zie registratie, datum asielaanvraag 28.03.2017). Nog opmerkelijker is het dat u zelfs stelt dat u asiel aanvraagt voor het hebben van een **tijdelijk document**, en het hier niet heeft over internationale bescherming. Dat het u eerder om documenten en een verblijf te doen is wordt ook bevestigd door andere verklaringen (CGVS p. 2); Heeft u een legaal verblijf in België dan via uw vrouw? De vrouw vorige keer zei dat Italië niet meer verantwoordelijk is, dat ik hier kon blijven Dat is inderdaad de Dublin procedure, maar los daarvan. U heeft een relatie in België? Ja ik blijf bij een vrouw Heeft u documenten? Ik heb een oranje kaart (toont) U zei dat u een paspoort heeft? Nee, ik vroeg mijn zus het te sturen, maar Gambia is niet zo stabiel, het is moeilijk voor nu Had u een in Gambia? Ik gebruikte mijn ID, ik had geen paspoort Heeft u andere procedure? We kunnen niet huwen omdat ik het document niet heb, maar wel in mijn religie, in islam zijn we religieus gehuwd. U wilt verder gaan met uw asielpcedure? Mijn situatie ik kan niet zelf kiezen, het enige wat ik kan zeggen is dat. Ik kan dit ook doen, het is beter denk ik. Ik heb alles nodig dat me kan beschermen om hier te blijven en het leven te leiden dat ik wil leven met mijn vrouw, daarom heb ik bescherming nodig, ik wil hier blijven, maar ik heb document nodig, niet werken dat gaat niet, toen ik het papier kreeg om het land te verlaten, ze zei, we kunnen een oplossing vinden, dus zij liet me blijven." **U stelt letterlijk dat bescherming er om gaat om in België te kunnen blijven met uw vrouw en dat u een document nodig heeft om te kunnen werken.**

U wordt er dan ook op gewezen dat uw huidige procedure om internationale bescherming gaat om een vrees in uw land van herkomst, Gambia, hierbij zegt u dat uw land een goed land is. Daar waar u stelt dat uw vader lid was van de partij UDP, en u vroeger zelf een partijlid geweest bent, stelt u tevens dat deze nu de president hebben in Gambia, Adama Barrow, en dat u geen probleem met de partij, noch met het Gambiaans regime heeft. **U stelt dan ook letterlijk dat u geen politiek of etnische problemen heeft, maar enkel problemen heeft met uw oom Buba Trawally** (CGVS p. 3, p. 8, p. 13, p. 19). U stelt, bijkomend, ook nog dat uw moeder denkt dat uw oom een marabou kan inschakelen maar dat u hier zelf niet in gelooft (CGVS p. 21). Het gaat dus om een familiaal conflict, in een familie die volledig Mandinka is (CGVS p. 16). **Echter, aan dit familiaal conflict, dat aan de basis van uw asielmotieven ligt, kan ook geen geloof gehecht worden.**

Vooreerst, **u blijft vaag over het moment van overlijden én de doodsoorzaak van uw vader, Fafa T., beiden linkt u rechtstreeks aan uw asielmotieven, dus dit doet op zich al afbreuk aan de door u ingeroepen feiten.** U krijgt nochtans de kans het er specifiek over te hebben (CGVS pp. 7-8); "Hoe heet uw vader? Fafa T. Leeft hij nog? Nee Toen hij stierf, was u in Gambia? Nee, ze hebben het verstoep voor mij, ik had veel stress, dus mijn moeder heeft het verborgen, ik was toen in Italië toen ze het zei. Door de stress met zijn broer Het was een natuurlijke dood? Door de stress, nooit peace of mind Een hartaanval dan? Door die ene broer die hem bevocht stierf hij van de stress Weet u in welk jaar hij stierf? (zwijgt)" en (CGVS p. 21); "Hoeveel maanden nadat u wegging stierf uw vader? Ik was in Italië Weet u de datum? Nee nee, ze zeiden niet wanneer of hoe, in afrika doen ze marabou, hij kan dat doen, je zo bevechten, maar ik geloof er niet in, maar dat is wel zo in afrika, zo kunnen ze je bevechten." Wanneer u niet specifiek kan antwoorden blijkt dan ook dat u naast de vraag antwoordt, om de aandacht af te leiden, in plaats van ook maar te proberen de dood van uw vader specifiek te situeren. U linkt de dood van uw vader en de omstandigheden, namelijk het familiaal conflict, van uw vertrek uit Gambia dan ook aan **uw eigen gemoed**, u heeft het met name over **stress** sinds jonge leeftijd, waardoor u veel zaken zou vergeten en niet in de tijd zou kunnen situeren (CGVS p. 6, p. 7, p. 11, p. 13, p. 18). U dient echter geen medische of psychische attesten in die dit onderbouwen of zouden linken aan geheugenproblemen. **De erg vage natuur van uw antwoorden is dan ook niet te verklaren door louter te stellen dat u al jaren stress heeft.** Bovendien is het onduidelijk op welk moment u **zelf begon het land van uw vader in Tallinding te bewerken** ook hier antwoordt u nooit rechtstreeks op de vraag; Heeft u dan gewerkt?

Ik werkte en ging ook naar school, zelfde, in het laatste semester, mijn vader had financiële steun nodig van mij, ik moest halve dagen werken, om hem te helpen, maar toen ik het afmaakte de school, ik ging

dan op het land verbouwen, waarover hij ruzie had mijn zijn broer mijn oom. Wanneer was dat? Op de leeftijd van, ik weet het niet zeker, het is lang geleden. Ik wil geen foute datum geven Weet u nog het jaar? Nee dat familieprobleem was te veel in mijn hoofd, iedere keer ik er over denk heb ik veel stress, ik kan plots zaken niet meer herinneren. (CGVS pp. 5 -6) en nog; "Wanneer ging u dan naar Tallinding? Ik ging er mijn moeder bezoeken in het weekend, maar sinds mijn upper basic ben ik in banjul al, tot het probleem groter en groter werd, dan ging ik er permanent weg, want mijn vader heeft mijn hulp nodig. (CGVS p.6)." Nochtans linkt u dus ook dit moment rechtstreeks aan "het probleem".

Het is uw oom Buba T. (CGVS p. 8) die het conflict veroorzaakt, zo slaat hij uw vader op een bepaald moment het hospitaal in, echter ook hier kan u het op geen enkele manier in de tijd situeren, hoewel de behandelde ambtenaar u de kans geeft het te situeren ten opzichte van de sleutelmomenten in uw motieven. "Wanneer sloeg uw oom uw vader? In de nacht Maar lang voor u het land verkocht, of wanneer u het al bewerkte? Ik nam het papier, ja. Van het land. Ik heb stress sinds jonge leeftijd, dus ik weet dagen niet exact, mijn moeder keek naar me en weende, ik zei waarom ween je, ze zei het nooit, in Italië zei ze, je bent kind en je hebt al lang stress. Door al dit. (CGVS p. 11) **Er wordt u dan ook niet om een exacte datum gevraagd, enkel om enige duidelijkheid over de chronologie. Zo krijgt u de eigendomspapieren van het land in handen, omdat uw vader geen scholing ontvangen heeft en wilt dat u die veilig houdt, het is hierdoor dat uw oom ook u viseert (CGVS p. 9, p. 14).** Echter ook over het moment van de ontvangst van deze papieren, nochtans essentieel, blijft u erg vaag (CGVS p. 14); Wanneer kreeg u de papieren van het land? De dag dat ik ze had? Ik hielp mijn vader, om zijn kast uit te kuisen Wanneer was dat? Dat weet ik niet " Ook over wanneer u het land, zonder medeweten van uw familie, verkoopt blijft u vaag. "Wanneer verkocht u het land? Ik verkocht het land, 2013 nee, eind 2012 dan denk ik Kan u schatten hoeveel maanden erna u Gambia verliet? Ik verkocht het gewoon , ik kan het niet zeggen, in dagen, maar ik was er niet lang meer, want ik gebruikte van dat geld om te reizen, en ik gaf er aan mijn vriend die me hielp in school, zijn vader wist ook alles over de familiesituatie. Niet lang is dat een week, is dat zes maanden? Nee niet meer 6 maanden gebleven hoor, toen ik het verkocht, er waren te veel zaken in mijn hoofd. (CGVS p. 10)." U weet tevens niet wat er nu met het papier gebeurd is, omdat u stelt niet in Gambia te zijn (CGVS p. 18). Er op gewezen dat u, als het land verkocht is, eigenlijk geen probleem meer heeft, en dat het tevens lang geleden is, houdt u het er op dat in Afrika mensen kwaad blijven (CGVS p. 19). **Daarbij komt dat u over gaat tot tegenstrijdigheden in de naam van de nieuwe eigenaar.** Zo stelt u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de zakenman aan wie u het land, specifiek eind 2013 trouwens, verkocht Omar Touré heet (Vragenlijst punt 5, zie administratief dossier). Op de zetel van het CGVS stelt u dat deze man Amadou heet (CGVS p. 10), gewezen op het verschil in naam (CGVS p. 22), stelt u slechts het volgende; U zei eerste keer dat de zakenman waar u het land aan verkocht Omar Touré heette, nu zegt u Amadou Omar touré dat is gewoon een naam, amadou is de naam waar mensen aan gewoon zijn. Ik weet niet of ik de kans heb om naar een psycholoog te gaan om mijn hoofd leeg te maken. Probeerde u dat? Maar ik schrijf, dat doet me goed voelen, ik vergeet meeste dingen, ik concentreer daar op. " Opnieuw gaat u de verantwoordelijkheid uit de weg, zonder echt het verschil in naam te verklaren.

Ook over het **land dat de oorzaak van het conflict is**, blijft u erg vaag, u kan niet te stellen hoe groot het is (CGVS p. 15), en u stelt dat uw oom Buba jaloers is omdat uw vader winst maakt met het land, dat u dus zelf ook bewerkt en waarvan u de producten verkoopt, maar u kan niet stellen hoeveel winst dit dan wel is (CGVS p. 15). Enige schatting over beide zou uw geloofwaardigheid nochtans ten goede komen. Dit is vooral ook vreemd gezien u letterlijk stelt dat iedereen dit land wilt omdat het beter is om te bewerken (CGVS p. 15), nog opmerkelijker aangezien u tevens poneert dat uw oom Buba een boerderij van uw grootvader geërfd heeft en het land van uw vader pas later bewerkt werd (CGVS p. 10, p. 14). Het blijkt dat het land van uw eigenlijk zogenaamd net goed genoeg is om te overleven (CGVS p. 16) en uw vader het net kreeg van uw grootmoeder omdat hij "arm" is (CGVS p. 9). Dit is met moeite een reden tot jaloezie te noemen. **Vooral is het dus niet duidelijk waarom uw oom Buba dan wel zo jaloers is op uw vader, buiten de stelling dat broers het elkaar soms niet gunnen om vooruit te raken in het leven, raakt u in feite nergens. Als de oorzaak van een conflict niet geloofwaardig is, is het conflict op zich, vanzelfsprekend, ook niet geloofwaardig.** Naast het feit dat uw oom zelf een boerderij geërfd heeft, blijkt dat hij een succesvolle zaak in Banjul heeft (CGVS p. 9, p. 15). U krijgt dan ook te kans om dit uit te klaren, maar u doet het niet (CGVS p. 16); "Uw oom had dan toch niet veel om jaloers te zijn? Hij is dood mijn vader Maar uw vader had niet veel, en uw oom had die meer? Hij zag, dat het beter begon te gaan, meer kreeg Maar het lijkt alsof het net genoeg is om te overleven? Wat is daar dan veel beter aan? Ja overleven, maar wat gebeurde in het verleden Wat was dat dan? Mijn vader stierf door stress en zijn zoon is verlamd door mij, hij heeft die dingen nog in zijn borst, hij kan me nooit vergeten. Maar ik probeer te begrijpen het begin van dit conflict, want alle broers krijgen land, uw oom Buba heeft een zaak, gaat naar Senegal, dus wat is het dan, de oorzaak van de jaloezie

Gewoon soms in een familie wil hij niet zien dat een broer het beter doet, ik zeg hij is jaloers, daarom maar ik weet het niet, dat zeg ik mezelf. Het land is niet van hem Maar hij heeft eigen land? Hij is gewoon hebberig en jaloers ja” Ook hier vervalt u duidelijk in een procedé dat duidelijk antwoorden uit de weg gaat. Daarbij komt dat er nog een derde broer is, Baba Trawally (CGVS p. 8), die ook land van de familie geërfd heeft en er zelfs een hospitaal op laten bouwen heeft en nog voor de overheid gewerkt heeft (CGVS p. 15). U kan dan ook niet echt uitleggen waarom Buba niet jaloers zou zijn op Baba, u houdt het er op dat deze meer macht heeft dan Buba, wat natuurlijk het gevoel van jaloezie helemaal niet uitsluit, integendeel. Daarbij komt dat u nooit geprobeerd heeft om te bemiddelen via Baba (CGVS p. 17) **en het contrast tussen uw “arme” vader en zijn broers die het lijken te maken in het leven, nochtans uit dezelfde familie, zonder enige grondige verklaring blijft.**

Gezien het landconflict op zich dus niet geloofwaardig is, is ook de aanval waarbij uw neef Kawsu verlamd raakt en waardoor u niet terug zou kunnen naar Gambia, niet geloofwaardig (CGVS p. 13, p. 16, pp. 21-22). Echter, ook over de natuur van deze gebeurtenis en de opbouw ernaar toe op zich blijft u erg vaag. Zo weet u niet zeker of uw oom zijn zoon wel naar u stuurt, u leidt dit gewoon af (CGVS p. 18), maar het is nooit letterlijk gezegd, uw oom heeft u zelf ook nooit echt bedreigd stelt u plots (CGVS p. 18). Voor de bedreigingen en aanvallen van Kawsu heeft u het eerst over het vage “altijd” p. 10 terwijl het verder om drie à vier keer blijkt te gaan (CGVS p. 13). Wat toch een wezenlijk verschil te noemen is. Kawsu komt altijd met vrienden, maar u weet niet hoe die heten omdat u ze niet kent (CGVS p. 16), bovendien stelt u dat niemand het gevecht gezien heeft (CGVS p. 21). Ook hier kan een veelzeggend citaat gebruikt worden waaruit blijkt dat u de gebeurtenissen niet ten opzichte van elkaar kan situeren, u spreekt zichzelf meteen tegen; Wanneer exact viel Kawsu u het eerst aan? Het was 5 in de namiddag Maar welke dag? Datum? Zaterdag Maar welk jaar? Het jaar dat ik gambia verliet, dus nu 4-5 jaar geleden Maar verkocht u het land dan al, was dat er voor of erna? Voor ik vertrok had ik het verkocht ja [...]Maar mijn vraag is de eerste keer dat kawsu u aanviel, het land al verkocht of niet, op dat moment? Ja, maar ik deed alsof, ik deed nog bewerken en zo, maar ik zei het nog niet, hij begreep me de man, ik heb het nog niet nodig het land. Dus u verkocht het land al voor uw persoonlijk probleem was? Het was lang lang lang bezig, ik had het moeilijk, want landprobleem in Afrika, als het er is, het eindigt niet goed Maar toen was er nog geen persoonlijke aanval op u of zo? Nee hij wist het niet, hij wist niet dat ik het papier had (CGVS p. 17) Daarbij komt dat u net gesteld heeft dat uw oom u viseert omdat u de eigendomspapieren heeft (CGVS p. 11). Ook hier bent u tegenstrijdig (CGVS p. 18); “U zegt dat dit vóór het jaar is dat u gambia verlaat, maar daarnet zei u nog dat de eerste keer dat hij u aanvalt in het jaar dat u gambia verlaten heeft Nee het was de laatste aanval, het was drie keer ja. Drie jongens, die kwamen, dus met Kawsu erbij, het was te veel stress, ja, maar ik weet niet, sinds hij weet dat ik mijn vader help, ik heb nooit een goed gemoed in de ochtend.” Bovendien stelt u eerst dat uw oom uw familie nog bedreigt, met name uw zus en uw moeder “altijd bedreigt” (CGVS p. 14) om verder te stellen dat er geen enkele link noch contact meer is tussen uw oom en uw gezinsleden (CGVS p. 21). Tevens stelt u ook dat bijvoorbeeld uw eigen jongere broer, ook Kawsu gegeten, geen problemen heeft met uw oom, omdat deze enkel op u focust (CGVS p. 21), wat vreemd is gezien u eerder stelt dat uw familie wel nog bedreigd wordt. Tot slot zoeken u noch uw vader bescherming wanneer jullie aangevallen worden (CGVS p. 10, p. 13, pp. 19-20, **u gaat enkel uit van de vooronderstelling dat de lokale politie omgekocht is door uw oom, omdat in Afrika iedereen met geld alles kan kopen.** Gezien u nooit geprobeerd heeft bescherming bij de politie te zoeken kan u dit in feite niet met zekerheid weten, u stelt gewoon dat u omkoping bij anderen gezien heeft (CGVS p. 20), dit is bovendien vreemd te noemen gezien u de naam van de lokale sheriff niet kent en zelf stelt dat deze vaak verandert (CGVS p. 16); Hoe heet de sheriff? Ik weet het niet, want er voor bij Jammeh, het was altijd een andere sherif Dan is het voor uw oom toch moeilijk die te controleren? Gewoon geld, hij kan ze omkopen, altijd, het is te veel in mijn hoofd, ik kan daar niet elke dag mee wakker worden, gewoon boos zijn, ik kan het niet begrijpen die zaken, het leven is niet eerlijk soms.” Bovendien, blijkt dat de politie, nadat uw neef in het ziekenhuis belandt, uw eigen gezinsleden zelfs nooit gecontacteerd heeft (CGVS p. 16). Nog opmerkelijker is dat het dat u zelf stelt dat u dacht wanneer u in Italië bent dat het probleem opgelost is, maar dat u dan pas te horen krijgt dat Kawsu verlamd is door uw slag op de dag dat u Italië verlaat, jaren na het gevecht dus (CGVS p. 21), wat ook aantoonde dat u eigenlijk niet echt bezig bent met het probleem dat u zogenaamd Gambia heeft doen verlaten om bescherming tegen uw oom te zoeken (CGVS p. 11). Ook wanneer u letterlijk op de hiaten in uw verklaringen gewezen wordt, blijft u een uitleg schuldig dit kan dus duidelijk als **conclusie** dienen; Dus in de internationale wet ben je een vluchteling wanneer je thuisland je niet kan beschermen, op politiek, religieus, stam vlak bijv maar dat is bij u niet zo, het is een familieconflict en u ging zelfs niet naar de politie? Ja maar als ik ga, dan kan je ze omkopen, zo gaat dat Ik zeg niet dat dat niet zo is, maar u probeerde het niet eens, u moet eerst bescherming in uw land zoeken? Ik zie het, mensen die proberen Maar het is toch uw verantwoordelijkheid? Maar ik was jong, ik wilde geen problemen met de politie, in mijn leven, ik

wil geen problemen met hen hebben. Of gewoon nog maar een statement afleggen, want ik was te bang. Wat gebeurt er dan als u terugkeert? Hij gaat mensen betalen omdat hij wraak wil, enkel god weet wat er gebeurt, ik weet het niet, maar het gaat niet goed zijn, ik heb hier iemand die van me houdt, ze wilt me kinderen geven, daar ben ik trots op, en ik wil hier mijn leven opbouwen, ik ga naar school. Maar dat heeft niets te maken met internationale bescherming, er zijn andere procedures om hier te blijven op dat vlak Zwijgt Het lijkt alsof het u meer te doen is om papieren om hier te blijven te krijgen dan wat er in gambia gebeurd is, ik begrijp dat, maar dat is niet waar het om gaat hier Zwijgt (CGVS p. 20)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991) en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker argumenteert als volgt:

- “1. Het feit dat verzoeker in Italië tot 3x toe een negatieve beslissing heeft gehad naar aanleiding van een asielaanvraag is geen reden om te stellen dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is;*
- 2. Het feit dat verzoeker in België laattijdig bescherming aanvraagt is ook geen reden om te stellen dat het relaas van verzoeker niet zou kloppen;*
- 3. Evenmin is het zo dat verzoeker stelt dat zijn internationale bescherming van bijkomstige aard is en dat het hem enkel te doen is om zijn papieren. Hij stelt letterlijk: “Ik heb alles nodig dat me kan beschermen om hier te blijven, ...” Hij spreekt meerdere malen over beschermen. Dat hij in België inmiddels iemand heeft leren kennen waar hij religieus met gehuwd is, is een bijkomende reden die verzoeker aanhaalt. Hij wil hier blijven en een leven uitbouwen met deze persoon. Dit staat niet in de weg dat verzoeker bescherming nodig heeft.*
- 4. Het feit dat verzoeker stelt dat Gambia een goed land is en hij geen politieke of etnische problemen heeft wil nog niet zeggen dat hij uit vrees voor zijn oom en zijn connecties met de politie niet terug kan keren naar zijn land van herkomst. Er kan moeilijk gesteld worden dat het Gambiaanse rechtstelsel en politiestelsel van die aard is dat deze niet vatbaar zijn voor omkoperij.*

De Gambiaanse wet vereist dat autoriteiten een arrestatiebevel verkrijgen voordat een persoon wordt gearresteerd, maar de politie en National Intelligence Agency-agenten arresteerden vaak individuen zonder een arrestatiebevel. De duur van de detenties varieerden in het algemeen van enkele uren tot de wettelijke limiet van 72 uur. Echter, er waren ook gevallen van aanhoudingen waarbij personen langer dan 72 uur werden vastgehouden.

De grondwet voorziet in een onafhankelijke rechterlijke macht, maar deze is onvoldoende onafhankelijk en is corrupt. Amnesty International merkte op dat de president de macht heeft om een rechter te ontslaan. Rechters die de leiding hebben over 'gevoelige' zaken en die beslissingen nemen die niet als gunstig worden beschouwd, riskeren ontslag.

Hieraan gaat de commissaris-Generaal aan voorbij.

Zijn oom heeft financiële middelen en kan van deze middelen gebruik maken om politie en de rechterlijke macht om te kopen. Gelet op de omstandigheden is het niet onaannemelijk dat verzoeker hier de nodige angst voor heeft.

Er werden immers ook verschillende bedreigingen geuit.

5. De dood van de vader van verzoeker staat los van de asielaanvraag van verzoeker. Dat verzoeker het moeilijk heeft om de exacte omstandigheden te herinneren is mogelijk. Hij was in een vreemd land, heeft het vreselijke nieuws over de telefoon moeten horen en was ernstig geschokt.

6. Het merendeel van de argumentatie van de Commissaris Generaal bestaat erin te stellen dat verzoeker niet altijd even duidelijk is omtrent de gebeurtenissen. Het feit dat iemand vaag blijft of geen exacte herinneringen meer heeft aan welbepaalde gebeurtenissen wil nog niet zeggen dat het relaas niet juist is. Extreme stresssituaties kunnen leiden tot vergeetachtigheid.

Verzoeker is uit zijn thuisland gevlucht, heeft zijn familie en vrienden moeten achterlaten en heeft daarna moeten vernemen dat zijn vader gestorven is en dat zijn neef waarmee hij een ernstig gevecht heeft gehad (reden waarom hij gevlucht is uit angst voor maatregelen door zijn oom/politie/gerecht) verlamd is geraakt door zijn toedoen.

7. *Omtrent de naam van de nieuwe eigenaar van het vernoemde stuk grond is verzoeker formeel. Er zijn duizenden mensen die met meerdere namen worden aangesproken. Het is niet ongeloofwaardig dat sommige mensen meerdere namen hebben en soms met de ene en soms met de andere naam worden aangesproken.*

8. *Omtrent de stelling als zou de oom van verzoeker, Buba jaloers geworden zijn op de vader van verzoeker. De Commissaris-Generaal stel hier dat dit ongeloofwaardig is. Er zou geen reden voorhanden geweest zijn die de jaloezie verantwoorden. Jaloezie is nochtans iets van alle tijden. De reden waarom is soms te banaal om te geloven, doch dit neemt niet weg dat er nu eenmaal mensen zijn die jaloers zijn om het minste."*

2.2.1. De loutere ontkenning dat de negatieve beoordeling van zijn drie verzoeken om internationale bescherming in Italië, de manifeste laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming in België en het feit dat deze laatste werd ingegeven met het oog op verblijfspapieren gelet op zijn religieuze huwelijk (voormeld punten 1 - 3 in het verzoekschrift) is niet dienstig om de terechte en pertinente motivering dienaangaande te weerleggen. De motivering wordt door de Raad overgenomen.

De verwijzing naar het Gambiaanse politiesysteem is evenmin dienstig om de motivering te weerleggen waar verweerder terecht vaststelt dat verzoeker enkel familiale problemen aanvoert met zijn oom. Het is daarenboven volledig terecht dat werd vastgesteld door verweerder dat verzoeker bijzondere vage verklaringen aflegde over de dood van zijn vader, terwijl blijkt dat de situatie van zijn vader de jaloezie van zijn oom Buba veroorzaakte. Gelet op de bijzondere persoonlijke gevolgen die verzoeker aanvoert ingevolge de houding van zijn oom is het niet aanvaardbaar dat hij vage verklaringen aflegt over de vermeende dood van zijn vader; het feit dat hij in een vreemd land is als hij dit verneemt doet hieraan uiteraard geen afbreuk.

Voor het overige bestaat het verzoekschrift (punten 6 - 8) uit de vergoelijking van verzoekers verklaringen ingevolge stress, ongestaafde beweringen inzake namen en de oorzaken van jaloersheid. Dit verweer kan echter niet aangenomen worden als nuttig verweer ten aanzien van de veelheid aan concrete vaststellingen in de bestreden beslissing die leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas inzake het grondconflict. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoekers relaas niet geloofwaardig is en hij en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b). Evenmin toont hij aan dat de situatie in Gambia beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c). Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS